

ligning med, hvad der nu bliver gjort paa dette Omraade, og hvad der blev gjort, f. Eks. da det ærede Medlem Hr. Stauning havde Lod og Del i Ansvaret for Regeringsmagten. Ærede Medlemmer ved maaske, at vi i Finansaaret 1919—20 — det sidste Aar i den radikale Periode — kun oprettede 150 nye Brug, medens vi i indeværende Finansaar har naaet at faa oprettet ca. 1280 nye Brug; der er altsaa ogsaa paa det Omraade en Udvikling, et Fremskridt, det nok er værd at nævne. Der er derfor heller ikke her sagligt Grundlag for nogen Kritik overfor den nuværende Regering; er der Grund til Kritik, kommer de Herrer fra den Side nu en Gang igen til at vende Kritikken mod sig selv.

Ud fra de Betragtninger, jeg her har fremsat, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det høje Ting at stemme imod den af det ærede Medlem Hr. Stauning stillede Paastand paa Overgang til Dagsorden.

Pürschel: I den Tale, hvormed det ærede Medlem Hr. Stauning i Gaar motiverede den af ham stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen, var der en Række Udtalelser af en saa udæskende Karakter, at de, hvis de var fremsat af et Medlem med mere omhyggeligt Ordvalg, kunde have fristet til, ja, endogsaa kunde have fordret en Imødegaelse, som nødvendigvis maatte være blevet skarp, men for os, der kender det ærede Medlems Forkærlighed for stærke, for meget stærke Ord, for alt for stærke Ord, bliver det nødvendigvis saaledes, at man efterhaanden sløves overfor al den Voldsomhed og derfor nøjes med, saaledes som jeg gør det nu, at sige til det ærede Medlem, at han skyder ganske over Maalet ved Udtalelser af den Art. Ser man paa det, der maa være denne Dagsordens saglige Formaal, maa det være en Fremme af visse erhvervsmæssige Interesser i vort Samfund. Og saa har Dagsordenen vel tillige det Formaal at ville tvinge Regeringen til paa dette Tidspunkt at tage Stilling og maaske ogsaa det Formaal at ville tvinge os til at tage Stilling. Det forekommer mig, at dette politiske Formaal har overskygget det saglige Formaal, saaledes at man i Virkeligheden er naaet til at skade der, hvor man vilde gavne. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at gennemgaa de Punkter, paa hvilke vi er uenige med Socialdemokratiet i den af det stillede Dagsorden, i hvert Fald ikke i Enkeltheder. Der er heller ingen

her i Tinget, der er i Tvivl om, at der er visse Punkter i den, der har vor Sympati. Det er paa den anden Side vel kendt, at vi ikke er enige med Partiet Venstre og Regeringen i Opfattelsen af alle Sider af den erhvervsmæssige Situation, der er paa nogle Punkter endog en dybtgaaende Forskel. Vor Opfattelse har paa nogle Punkter sejret. Som et af dem kan man nævne Importreguleringen, der jo ikke var vor Idé, men som vi gik med til, fordi vi ønskede i Gerning at vise, at det for os ikke kom an paa at faa løst Problemet netop ud fra vore Doktriner, men at gaa de Veje, der viste sig at være farbare. Jeg skal ikke fortabe mig i nogen lang Debat om denne Importregulering. Jeg tror, det maa siges om den, at den har virket godt i den Henseende, at den har skaffet Beskæftigelse for et ikke helt ringe Antal Arbejdere, og den har virket heldigt i den Retning, at den ikke har virket fordyrende. Vi konstaterer med Tilfredshed, at dette Resultat er naaet uden Indførelse af Prisreguleringskommission eller andre af de Foranstaltninger, som man fra socialdemokratisk Side anser for et nødvendigt Tilbehør til Importreguleringen, netop en af de Omstændigheder, der gør det vanskeligt at opnaa Enighed om dette Spørgsmaal. Vor Stilling til hele denne Sag er jo vel kendt. Vi maa naturligvis ønske disse Foranstaltninger fortsat, medmindre det godtgøres, at der paa andre Punkter er skadet mere, end der er gavnet paa de Punkter, som direkte berøres af Importreguleringen, eller medmindre det godtgøres, at den kan erstattes og bliver erstattet med andre lige saa virkningsfulde Foranstaltninger. Men hele dette Spørgsmaal er jo et Led af en samlet Drøftelse, og jeg skal derfor her indskrænke mig til at sige, at Afgørelsen af dette Spørgsmaal naturligvis maa være af den allerstørste Betydning for Muligheden af Fortsættelsen af det hidtidige Samarbejde. Jeg ønsker at understrege, at man naturligvis fra de paagældende Industriens Side har Krav paa at faa Svar snarest muligt. Vi har derfor allerede fra vor Side, ligesom det er sket fra Industriens Side, taget Initiativet til, at Spørgsmaalet er taget op til Overvejelse, og vi har Grund til at vente, at Afgørelsen vil falde snart. De Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte om dette Spørgsmaal, opfatter vi saaledes, at vi kun kan være tilfredse med dem. Det, der tilsiges i disse Udtalelser, en fordomsfri Drøftelse af disse Foranstaltningers Virkning paa hele vor Økonomi, er netop det, vi altid